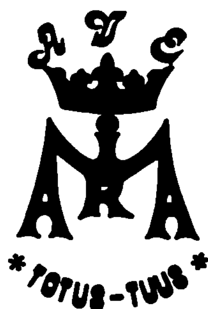

"SAV TVOJ"

MALI PUT br. 1

1830

ČUDOTVORNA MEDALJICA

Zdravo Marijo,
Zlatna.
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Naziv edicije: **Mali put br. 1** (2. nadopunjeno izdanje)

Naslov: **ČUDOTVORNA MEDALJICA**

Priredio: Josip Marenić

Korektura: fra Ante Gašparić

Nakladnik: Apostolatski centar «SAV TVOJ»

Naklada: 1000 komada

Tisak: Apostolatski centar «SAV TVOJ»

ISBN 978-953-7668-06-8

Narudžbe na adresu:

Apostolatski centar "Sav Tvoj"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/23 70 332
Tel: 01/23 71 822

MALI PUT br. 1

ČUDOTVORNA MEDALJICA

Zagreb, 2009.

ŠTO ŽELI «MALI PUT»

Svjedoci smo vremena u kojem je demokracija širom otvorila svoja vrata svim religioznim duhovnim pokretima i sektama koje žele doći i djelovati na ovim prostorima. Po principu «plati i radi što hoćeš» dostupni su im svi oblici masmedijskog djelovanja. New age, duhovni pokret novog doba, pušta svoje metastaze u svim društvenim slojevima, osobito među mladima. Tisak nam je pun oglasa magijske «pomoći» čovjeku, a nije zanemarivo ni izravno djelovanje sotonskih organizacija. Prema nekim istraživanjima, u Južnoj Americi sve više ljudi dnevno napušta Katoličku Crkvu i odlazi sektama. Preko 21% zapadnih Europljana vjeruje u reinkarnaciju, što je u suprotnosti sa osnovnom kršćanskom dogmom o uskrsnuću. Zapitajmo se: kakvi bi bili rezultati ispitivanja o vjerovanju u astrologiju, čitanju horoskopa i nošenju astralnih i poganskih simbola, onih koji vjeruju u njihovu zaštitu i moć.

Mnogi od ispitanika izjavili su da su izašli iz Katoličke Crkve jer u njoj nisu naišli na dovoljno misticizma. Edicijom «MALI PUT», želimo u suradnji sa svećenicima i redovničkim zajednicama na što jednostavniji, zanimljiv i prihvatljiv način upoznati javnost s najdragocjenijim biserima pučke pobožnosti iz bogate baštine svete Katoličke Crkve. Ovo nije cilj, nego put i sredstvo koje će Vas voditi do svetih liturgijskih sadržaja, a nadasve sv. Euharistije. Do iskustva Isusovih riječi:

«Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni».

(Iv 6, 54)

«SAV TVOJ» u biti je Centar za promicanje zdrave pučke pobožnosti. SAV TVOJ latinski TOTUS TUUS geslo je sv. Oca Ivana Pavla II. Njime je sebe predao zaštiti Presvete Djevice Marije. Ovim nazivom naše djelovanje i mi stavljamo pod okrilje Nebeske Majke, pokoravajući se i učiteljstvu Crkve. U svezi s tim izjavljujemo da se svim događajima i privatnim objavama koji se spominju u ovoj ediciji pridaje samo ljudska vjerodostojnost koja nikoga ne obvezuje i kojom ni u čemu ne želimo preteći ili mimoići sud Crkve.

Uredništvo

ČUDOTVORNA MEDALJICA BEZGREŠNE DJEVICE MARIJE

(Sv. Katarine Laboure)

SV. KATARINA LABOURE

Marija daruje svijetu Čudotvornu medaljicu kao znak posebne ljubavi i pažnje, jer Ona je brižna Majka što bdije nad svojom djecom. Za tu milost odabrala je skromnu redovnicu sestru milosrdnicu Katarinu Laboure.

Rodno mjesto ove opatice je maleno selo Fen le Moutier, nekoliko kuća raspršenih po brežuljcima Burgundije u Francuskoj. Katarina je rođena 2. svibnja 1806. godine i krštena odmah drugi dan, na blagdan Našašća sv. Križa.

Doista, križ nije dugo čekao da pohodi Marijinu odabranicu.

Velika je žalost doskora pogodila obitelj Laboure, umrla je majka. Jedanaestero djece plače za svojom dobrom majkom, koja je bila radost njihova doma.

Mala Katarina, plavokosa djevojčica, isplakavši svoje suze okupi ožalošćenu braću i sestre oko kipa Blažene Djevice Marije, koju su djeca po uzoru majke osobito voljela, ovije ručice oko dragog lika i uzdahne:

«Odsada, Ti budi naša Majka».

Presveta Djevica gledajući jedanaestero siročića oko sebe, prihvatila je ozbiljno ovu molbu.

Katarina raste u tišini seoskog doma i obavlja sve kućne i poljske poslove. U svagdanjem krutom životu postoje za Katarinu i osobito radosni trenuci anđeoskog pozdravljenja, kada sklopljenih ruku smiješeći se gleda u nebo, odakle je promatraju dvije majke i s ljubavlju bdiju nad njom.

Jedne noći u svojoj 16. ili 17. godini imala je neobičan san. Vidjela je starog svećenika uz krevet jednog bolesnika. Njegovo lice sjalo je nadnaravnom svjetlošću i činilo joj se da ona stoji kao bolničarka uz bolesnikov krevet. Svećenikov pogled zaustavi se na njoj i kao da čuje riječi:

«Kćeri moja, jednoga dana doći ćeš i ti k meni».

Kada se probudila, osjetila je u srcu snažnu želju da se posveti Bogu.

Otac se protivio toj njenoj želji, jer je već starija kćerka bila redovnica, pa nije želio da «izgubi» i Katarinu. Godinu dana proživljavala je muku i neizvjesnost između Božjeg poziva i očeve zabrane. A kad je jednom prilikom posjetila samostan Sestara milosrdnica, ugledala je sliku svećenika, kojeg je vidjela u snu.

Pitala je jednu sestru: «Tko je taj svetac?»
«Sveti Vinsko Paulski, utemeljitelj našeg reda», odgovorila je sestra.
U njenoj duši upalilo se novo svjetlo. Bilo joj je jasno da je to kuća u kojoj je čeka Gospodin.
I zaista, ubrzo se i otac promijenio, shvatio je njenu bol i rekao: «Kćeri, čini što hoćeš, samo budi sretna».
Odmah nakon očeva pristanka, ušla je u samostan Sestara milosrdnica u Parizu, i započela je novicijat. Nisu na njoj pronašli ništa izvanredno, ali njeno lice zračilo je vedrinom i unutarnjim sjajem, pa je svatko mogao primijetiti da u toj duši boravi Bog.
Jednog dana ukazao joj se sv. Vinko s plamenim srcem, koje se pretvorilo u blistavu svjetlost i krvavi sjaj.
I tada začuje glas, da će djelo ljubavi Sestaıa milosrdnica postati svjetlost mira u jednom krvavom ratu.
Zbunjena ovim ukazanjem, Katarina je sve rekla svom ispovjedniku. Odgovor je bio da je to plod njene mašte, i neka sve to što prije zaboravi. Katarina je obećala da će pokušati.
Prvo ukazanje Blažene Djevice Marije bilo je u noći 18. srpnja 1830. Katarina kroz san začuje da je netko zove. Razgrnuvši zastor postelje, ugledala je dječaka neobične ljepote u bijeloj haljini.
Katarina ga je uplašeno upitala tko je i što hoće. Na njegovom anđeoskom licu zatitrao je blagi smiješak, a nježan glas je rekao:
«Dođi u kapelicu sestro Laboure, Djevica vas čeka».
Slijedila je dječaka, čiji sjaj je osvjetljavao hodnik, i ušla u kapelu.

U kapeli je vladala takva svjetlost, kao da je polnoćka. Začuje šuštanje haljine, zatim ugleda Presvetu Djevicu kako se duboko poklonila pred Tabernakulom, a potom sjede u duboki naslonjač.

S velikim povjerenjem prišla je Katarina Nebeskoj Majci i stavila svoje drhtave ruke na njena koljena, koja su nekada držala dijete Isusa.

Bio je to najljepši trenutak u njenom životu.

Tada je progovorila Djevica Marija, licem punim bola:

«Dijete moje, vrijeme je zlo, velika će nevolja doći na Francusku i čitav svijet bit će pogođen nevoljama svake vrste, ali dođite na podnožje oltara. Tu ću obilno dijeliti milost onima koji za nju budu s pouzdanjem molili. Ne bojte se, neću vas ostaviti u ovim teškim kušnjama. Bit će mnogo žrtava među svećenicima, a sam nadbiskup bit će osuđen na smrt.

Kćeri moja, Križ će biti prezren, gazit će ga nogama, probost će opet srce moga Sina, a ulicama će poteći krv!»

Dok je slušala ove riječi, vidjela je Katarina gorke suze koje su tekle niz obraze Presvete Djevice.

Shvatila je da će se sve to dogoditi u slijedećih četrdeset godina. Nakon izgovorenih riječi Presveta Djevica je ustala i otišla, a svjetlost u kapelici je polako nestajala.

Drugo jutro rekla je sve svom strogom ispovjedniku pateru Aladelu.

«To su samo vaše uobrazilje!» - bio je odgovor svećenika, koji nije htio prebrzo povjerovati.

Događaji u svijetu ubrzo su se počeli odvijati tijekom

koji je Majka predskazala. Prošlo je tako nekoliko mjeseci. Katarina je žarko željela da opet vidi Presvetu Djevicu.

Njezina se želja brzo ispunila.

Drugo ukazanje Blažene Djevice Marije bilo je uvečer, 27. studenog 1830. godine, dok je obavljala večernje razmatranje.

Katarina začuje šuštanje haljine i ugleda Presvetu Djevicu kako stoji na kugli, a u ruci drži drugu, manju kuglu, koju je pritisnula na srce.

Odjednom nestane kugle iz njenih ruku, a ruke Presvete Djevice napuniše se dragocjenim prstenjem, iz kojih su na sve strane sijevale zrake i slijevale se u snop svjetlosti, koji je padao na kuglu pod Marijinim nogama. Oči Blažene Djevice bile su uprte u Katarinu, koja ju je s udivljenjem promatrala, i Ona joj reče:

«Kugla označava čitav svijet, Francusku i svaku pojedinu dušu, a zrake označavaju milosti koje Ja dijelim svima koji se za njih mole!»

Svijetu se daruje Čudotvorna medaljica. Presveta Djevica pokaza se tada kao u nekakvoj medalji, a na rubu bile su zlatnim slovima ispisane riječi:

«O MARIJO, BEZ GRIJEHA ZAČETA, MOLI ZA NAS KOJI SE TEBI UTJEČEMO!»

Medalja se odjednom okrenula i Katarina je ugledala veliko slovo «M», a iznad njega križ. Ispod slova ugledala je dva srca.

Srce Isusovo ovijeno trnjem i Srce Marijino mačem probodeno. Naokolo je blistalo dvanaest zvijezda.

Dok je zadivljeno promatrala ovaj veličanstveni prizor začuje riječi:

«Daj kovati medaljice prema ovom uzorku; oni koji je budu blagoslovljenu nosili s pouzdanjem, primat će veliku milost, osobito ako je budu nosili o vratu».

Tada je ukazanje nestalo. Katarina je sve to ispripovjedila svom ispovjedniku i istakla želju Blažene Djevice Marije, da se kuje medaljica po ovom uzorku, ali njezin je ispovjednik ostao nepopustljiv. Sumnjajući u objavu, naložio je Katarini da sve to zaboravi.

Ali to je za nju bilo nemoguće, zaboraviti onaj smiješak, ono lice, onaj lijepi glas. Ona to ne može. Štoviše, ona osjeća sigurnost da će se usprkos otporu njezina ispovjednika, poruka Presvete Djevice Marije obistiniti na spas Francuske i čitavog svijeta.

I doista, pater Aladel, vidjevši da su se ispunili događaji, objavljeni preko sestre Katarine, osjeća grižnju savjesti i nastoji ispuniti volju Presvete Djevice.

Odlazi nadbiskupu i sve mu potanko ispripovjedi, počevši od prvih ukazanja sestri Katarini, pa sve do naloga Presvete Djevice, da se dade iskovati medaljica po njezinom uzoru.

Nadbiskup, inače veliki štovatelj Blažene Djevice Marije, bio je oduševljen. Odmah je naredio da se dade načiniti takva medaljica i prvih 400 komada zatražio je za sebe i svoje svećenike.

I tako je prva medaljica načinjena 1832. godine, dvije godine nakon njezine objave.

PRVO ČUDO OBRAĆENJA PO MEDALJICI

Upravo u to vrijeme borio se sa smrću neki čovjek, koji je u revoluciji otpao od vjere. Tadašnjem pariškom nadbiskupu preuzvišenom Quelen-u bio je osobito na srcu spas njegove duše.

S Medaljicom i velikom vjerom krenuo je u kuću umirućeg. No bolesnik nije želio s njime razgovarati i okrenuo se k zidu! Tada nadbiskup stavi jednu Medaljicu bolesniku u krevet i pred kućom klekne i pomoli se: «Marijo pomozi! Pokaži svoju moć preko ove Medaljice, kako si i obećala».

Dugo je vapio i molio. Tek što je ustao od molitve, javiše mu da ga umirući zove k sebi. I doista, mogao mu je još pravodobno podijeliti sakramente umirućih. Iste noći umre bolesnik, pomiren s Bogom, s Marijinom Medaljicom oko vrata.

Poslije toga prvog čuda započelo je pobjedničko putovanje Medaljice širom svijeta. Javljalo se sa svih strana svijeta o čudesnim obraćenjima, ozdravljenjima i pomoći u svim mogućim prigodama.

U prvih 10 godina podijeljeno je oko 80 milijuna Medaljica.

Sami vjernici Medalju su prozvali *«ČUDOTVORNOM MEDALJICOM»*.

Vladao je i veliki interes za vidjelicu, ali sestra Katarina je i dalje mirno živjela u tišini samostana.

Konačno, došao je trenutak da Katarina pođe svojoj Nebeskoj Majci. Dana 31. prosinca 1876. Katarina je

sasvim mirno i tiho otišla s ovog svijeta, upravo onako kako je i živjela.

A Čudotvorna medaljica i dalje čini čudesa milosti, obraćenja i spasenja po cijelom svijetu.

SVJEDOČANSTVA O PRIMLJENIM MILOSTIMA

JOŠ JEDNO OBRAĆENJE UMIRUĆEG

Dužnost me zvala bolesniku, koji je imao obostranu upalu pluća. Kada sam došla, vikao je: «Neću svećenika, neću sestre, gubite se!»

Treći dan hroptao je. Smrt se nesmiljeno približavala. Objesim mu Čudotvornu medaljicu oko vrata. Najednom, počeše se micati bolesnikove usne govoreći: «Ja sam proklet, ja sam proklet!»

«Nitko nije proklet dok je na ovoj zemlji», hrabrila sam ga.

«Što onda moram učiniti da ne budem proklet?»

«Pozovite svećenika!»

«Idite brzo i dovedite mi svećenika!» I odmah je došao jedan isusovac. Ja sam plakala. Ubrzo je pomiren s Bogom zaspao zauvijek.

Časna i medicinska sestra S. M. H.

MEDALJICOM PROTIV SVAKE NADE

Sedamdesetih godina putovala sam iz Praga u Beč. U kupeu nasuprot mene, muž, žena i dvoje djece vidno uznemireni i prestrašeni. U razgovoru povjeriše mi da bježe iz zemlje. Žena i djeca dobila su putne isprave za posjet rodbini, a muž je trebao ostati kao talac, tj. garancija da će se oni vratiti. Vlak stiže na granicu, željeznu zavjesu komunizma. Podijelih svima Čudotvorne medaljice i rekoh: «A sada molimo».

Vrata kupea se treskom otvoriše, iza zavjese izroniše dvije uniformirane namrgođene spodobe. Za jadnu obitelj nije bilo više nikakve nade. Pomno su pregledali naše putovnice. Nesretni otac bio je posljednji na redu, ali oni prođoše pored njega kao pored praznog sjedišta i odoše. Za njihove oči on je bio nevidljiv.

Časna sestra iz Beča

MEDALJICOM PROTIV ZMIJA

Jedno od najzanimljivijih čudesa je ono za koje nam svjedoči jedan belgijski misionar o misijskoj postaji u prašumama Konga.

Selo su napale najezde vrlo otrovnih zmija. Kako nisu imali seruma, svakom ujedenom urođeniku stavili bi blagoslovljenu Medaljicu oko vrata. Nitko nije umro, svi su čudotvorno ozdravili, a zmije su iznenada nestale.

OBRAĆENJE RATISBONEA

Jedno od najpoznatijih čudesa jest obraćenje židovskog studenta Ratisbonea u Rimu 1842. godine.

Da ne uvrijedi prijatelja, pristao je nositi Čudotvornu medaljicu oko vrata. Ubrzo je doživio ukazanje Bezgrešne Djevice u istom liku kao i na Medaljici. Nakon tog događaja prijeđe na kršćanstvo, postane svećenik i čitav život provede u apostolatu, obraćajući Židove na kršćansku vjeru.

Sveti Otac papa Grgug XVI potvrdio je istinitost ovoga čuda. Kada ga je 1842. godine posjetio Ratisbone, sv. Otac pokazao mu je Čudotvornu medaljicu na svom križu na prsima i rekao: «I ja je visoko cijenim».

POMOĆ NA SMRTNOM ČASU

U jednoj kući na periferiji Pariza, ležala je na smrt bolesna mlada nekrštena djevojka. Redovnica, koja ju je posjećivala, govorila joj je o Isusu, ali ona nije htjela ni čuti da postane kršćankom. Samo iz poštovanja prema sestri stavila je Čudotvornu medaljicu oko vrata. Ali već slijedeće jutro drhtavom je rukom uhvatila sestru, tiho zamolivši Sveto krštenje.

«Uzrok je ova Medaljica», rekla je. «Majka mi se ukazala i svu noć govorila o Svetom krštrnju».

Nekoliko sati nakon krštenja Nebo je prihvatilo ovu dušu koja je spašena ljubavlju Nebeske Majke po Čudotvornoj medaljici.

POMOĆ PRI TEŠKOJ PROMETNOJ NESREĆI

Svećenik isusovac priča: «Kada sam kupovao automobil, poklonio mi je netko dvije Čudotvorne medaljice. Stavio sam ih u ručni pretinac novog vozila i nisam više mislio na njih. Dvije godine kasnije imao sam tešku prometnu nesreću. Pri punoj brzini, radi neopreznog pretjecanja, na visokom autoputnom mostu okrznuo sam drugo vozilo i bio izbačen preko mosta. Sedam puta smo se prevrnuli. Očevici nesreće su vjerovali da u autu nema preživjelih. Kada smo se zaustavili, pitao sam svog pratioca da li mu nešto nedostaje. On odgovori: «Ne, ništa». Tada smo opazili, da kod svakog od nas u krilu leži **ČUDOTVORNA MEDALJICA**. Puni zahvale, shvatili smo da za naše živote imamo zahvaliti posebnoj zaštiti Majke Božje.

Do tog trenutka nisam puno držao do Medaljice, ali nakon ovog događaja, značenje Čudotvorne medaljice znam itekako cijeniti.

«STARI PRIJATELJ» KOJI JE MEDALJICU DRŽAO ZA KOMAD METALA

Imam jednog starog prijatelja za kojeg znam da od svoje rane mladosti nije pohađao Sv. sakramente i da vodi bezbrižan život. Viđali smo se često, a on se uvijek smijao Medalji, znao je da ju ja poštujem. Govorio je: «To je samo komad metala kao i svaki drugi». Prije osam dana ponovo sam ga sreo i na moju molbu smio sam pričvrstiti Medaljicu na njegov satni lančić, iako je rekao: «Čini se da vi patite od

religioznog ludila». Danas je došao k meni potpuno ganut pokazujući mi Medaljicu s riječima: «Ona je ipak svoje izvršila». Nakon 45 godina obavio sam životnu ispovijed i radost uskrsnog mira ponovno se vratila u moje srce.

KAO DJEČAK ZAMALO SE UTOPIH

Jednog vrućeg ljetnog dana išao je dječak iz Rottenburga na Neckar kupati se. U blizini je bio čovjek zaposlen sakupljanjem sijena, koji ga je vidio kako ide na rijeku. Odjednom mu sine: «Ovuda je jedan dječak otišao na kupanje. Sad ga više ne vidim!» S grabljama u ruci otrča brzo na obalu tražeći ga. Tu, na suncu, kroz vodu se nešto sjaji. Bila je to Čudotvorna medaljica koju je dječak nosio oko vrata. Uzeo je grablje, tražio i osjetio da se nešto miče. Povukao je čvrsto i izvukao dječaka iz vode. Taj dječak je svećenik koji pred vama stoji i ovu zgodu pripovijeda. Da nisam imao Čudotvornu medaljicu oko vrata, utopio bih se.

SEDAM MEDALJICA POSTAJU SPAS

Kao svećenik bio sam poslan na istočni front. Tamo sam doživio nešto što ni do danas nisam zaboravio.

Jednog dana sreo sam nepoznatog vojnika, koji je na raskopčanim grudima nosio Čudotvornu medaljicu. Radoznao, čini li on to iz dubokog uvjerenja, upitao sam ga, što on tako lijepo nosi na prsima. Vojnik nije znao da sam ja katolički svećenik, pa mi je objasnio da je to Čudotvorna medaljica:

«Moj dragi, da ja ovo nisam imao, ne bi me više bilo na životu. Imao sam sedam ovakvih Medaljica i podijelio ih prijateljima. Zamisli to: samo smo nas sedmorica još na životu. Jedan je bio teško ranjen i liječnici nisu više vjerovali u njegovo ozdravljenje. Ali njegovo se zdravlje vidljivo poboljšalo».

Kako mi je bilo drago čuti, da je ovaj vojnik nepokolebljiv u svojoj vjeri, u zaštitu Medaljice!

Bilo bi lijepo da roditelji od rane mladosti, svojoj djeci stave Čudotvornu medaljicu oko vrata i svi izmole Majci Božjoj jednu Zdravo Mariju. Kolike bi nevolje nestalo!

Kolike suze ne bi bile prolivene, kad bi mi s povjerenjem molili: «O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo!»

Možda ste radoznali i pitate me da li i ja nosim Čudotvornu medaljicu? Na to mogu s iskrenošću reći: «Da, ja je nosim već mnogo godina na mojim prsima!»

Pater Edilbert – Altötting 1984.

Bezbrojna su čudesa, znana i neznana, po Čudotvornoj medaljici dana svijetu.

Ne možemo ih sva nabrojiti!!!

Ali već iz ovih nekoliko navedenih možemo uočiti, da Nebeska Majka pomoću ovog svog malenog sredstva zahvaća baš one duše, koje su se od Nje najviše udaljile.

Blagdan Bezgrešne Djevice od Čudotvorne medaljice slavi se odlukom sv. Oca pape Grgura XVI, 27. studenog. Isti sv. Otac podijelio je oprost od 100 dana svima kada izmole molitvicu «O Marijo bez grijeha začeta, moli za nas koji se Tebi utječemo». A sv. Otac papa Benedikt XV, podijelio je isti oprost svima za svaki dan, ako i samo nose Medaljicu.

NOŠENJE MEDALJICE

Nošenje Medaljice spada u red tihih pobožnosti.

Molitva na rubu ispisana:

«O MARIJO, BEZ GRIJEHA ZAČETA, MOLI ZA NAS KOJI SE TEBI UTJEČEMO!»

potiče nas da je iz ljubavi i zahvalnosti prema Majci barem jednom u danu izmolimo.

Nebeska Majka sv. Katarini nije to postavila kao uvjet, već je samo rekla:

«Osobe koje je budu s vjerom nosile, blagoslovljenu oko vrata, primit će velike milosti».

Prema tome i oni koji još nemaju iskustva molitve dobivaju milost samim prihvaćanjem čudotvornog znaka. Jer ne možemo niti iz poštovanja prema darovatelju prihvatiti nešto ako barem malo u podsvijesti ne vjerujemo da će nam to nešto donijeti dobro ili barem da nam neće učiniti zlo.

I već po tom malom činu vjere, mi se svrstavamo u red Marijinih štovatelja. Ona nas uzima pod svoje, i polako, po našem ustrajnom nošenju Medaljice, privodi sve jače i sve bliže svome Srcu.

Medaljica mora biti **blagoslovljena. Ustrajno je nosimo.** Ako je skinemo nismo sagriješili, ali nemamo ni milosti po njoj.

Zli će nam je na sve moguće načine pokušati skinuti, šaptati nam svakojake razloge.

Dok smo po Medaljici povezani s Nebeskom Majkom,

pod njezinom smo zaštitom i zao duh može nas napastovati, ali nema nad nama vlasti.

Osobno sam se uvjerio, a i vi ćete se sami uvjeriti, da od svih Medaljica, koje smo poklonili, vrlo malo, gotovo zanemariv broj je onih koje su na tim osobama i ostale. Obično vrlo brzo pronalaze banalne razloge zbog kojih ih odbacuju. Dok naprotiv osobe koje će je ustrajno nositi, polako ali sigurno će sve više otvarati svoje srce Božjoj riječi i bit će sve sposobniji prihvaćati i ostale vjerske sadržaje. Ne uznemiravajte se zbog neuspjeha, vaša je plaća jednaka. Ne uzoholite se zbog uspjeha, jer sijač sije, a Bog daje da sjeme uzraste.

SIMBOLIKA ČUDOTVORNE MEDALJICE

Čudotvorna medaljica je nabijena nebeskom simbolikom, koja iz nje zrači s obje strane.

U duboko znakovitim pojedinostima ucrtanim na licu i naličju Medaljice simbolično je prikazana crkvena nauka o otajstvenoj ulozi što ju je Bog u povijesti spasenja dodijelio Mariji.

Lik Djevice, zajedno s globusom podno njenih nogu, predskazuje novi, otkupljeni svijet, u kojem Marija kao protulik Eve, satirući glavu zmiji, nadvladava silu zla. Snopovi zraka što izbijaju iz ruku Bezgrešne, znamen su milosti koje nam preko Nje dariva njezin Sin, Isus Krist. Uloga Marijina sveopćeg posredovanja kod njezinog Sina izražena je i u zazivu otisnutom na rubu Medaljice:

«O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se tebi utječemo».

Znak križa i inicijali Marijina imena: «M» na naličju Medaljice simboliziraju nerazdjeljivu Marijinu povezanost s Kristom i njeno sudjelovanje u otajstvu otkupljenja. Podno toga ucrtana su dva znamena ljubavi: Isusovo Srce, ovjenčano trnovim vijencem i Marijino Srce, koje je probodeno mačem boli, zajedno s Kristom za nas trpjelo.

Vijenac od dvanaest zvijezda znak je prve Crkve utemeljena na dvanaestorici apostola s Petrom na čelu i simbol je svekolike putujuće Crkve, u kojoj je od njena rođenja na Kalvariji i u dvorani Posljednje večere trajno i zauvijek ostaje «moleća prisutnost Marije», koja nakon uznesenja na Nebo, «nije odustala od svoga poslanja zagovorništva i spasa» (MC18, 3).

UZMITE I NOSITE ČUDOTVORNU MEDALJICU

Danas je Čudotvorna medaljica vrlo raširena i poznata. Manje je poznato da je Nebeska Majka, ukazavši se 1830. godine sv. Katarini, prvi put obznanila svijetu svoje Bezgrešno Začeće, i da su ta ukazanja prethodila velikim lurdskim objavama 1858., kada se Presveta Djevica ukazala sv. Bernardici i potvrdila svoje očitovanje o Bezgrešnom Začeću.

I kao što je Lurd neiscrpivo vrelo milosti, tako je i Čudotvorna medaljica sredstvo nepresušne dobrote naše Nebeske Majke koja nas svojim zagovorom prati kroz sve pogibelji i tjeskobe života i posredovanjem kod svoga Sina pribavlja nam milosti vječnoga spasenja.

Oni koji s vjerom nose Medaljicu zazivajući Blaženu Djevicu Mariju, iskusili su njezinu osobitu majčinsku zaštitu. Po Njoj su se zbila mnogobrojna ozdravljenja i milosrdna obraćenja.

Kad primamo i nosimo Medaljicu, budimo svjesni «da prava pobožnost nije u neplodnom i prolaznom osjećaju, ni u nekoj ispraznoj lakovjernosti, nego da izlazi iz prave vjere, koja nas dovodi do toga da priznajemo uzvišenost Majke Božje i da se potičemo na djetinju ljubav prema Njoj i na nasljedovanje njezinih kreposti» (LG 67).

U toj vjeri i ljubavi nosimo uvijek uz sebe Čudotvornu medaljicu, časteći tako Bezgrešnu Djevicu Mariju, Majku Boga i Gospodina našega Isusa Krista.

Širimo Medaljicu u svojoj okolini i dajmo je posebno bolesnima i umirućima!

Čudotvorne medaljice možete dobiti u samostanima sestara milosrdnica.

Svakodnevno pozdravljajmo Blaženu Djevicu Mariju i s pouzdanjem zazivajmo:

«O MARIJO, BEZ GRIJEHA ZAČETA, MOLI ZA NAS KOJI SE TEBI UTJEČEMO!»

DODATAK
drugom ponovljenom izdanju

Svima nam je poznata slika iz Isusove prispodobe o čovjeku koji je na gospodarevu gozbu došao bez svadbenog ruha. Znademo kako je završio. Često sam pokušavao toga čovjeka opravdati zbog njegovog mogućeg siromaštva. Tek kada sam saznao da su vladari toga vremena, kada bi sluge i pozvali na gozbu, davali im i sredstva da se što dostojnije obuku, da bi na taj način slavili gospodarevu dobrotu, shvatio sam poruku.

U kršćanskom životu ta sredstva su sakramenti, a ruho milost posvećujuća. Ako povjerena sredstva potratimo čime ćemo proslaviti Gospodara na njegovoj gozbi.

Nakon krštenja postajemo djeca Božja. Nakon svakog drugog sakramenta ništa više nije isto u našem životu. Nakon sakramenta ženidbe ili Svećeničkog reda, odgovornosti i obaveze u čovjekovom životu su vidljivo promijenjene, ali nakon sv. Pričesti i osobito sakramenta svete Potvrde, kao da se ništa nije dogodilo. Da nije to baš tako vidimo u Evanđelju. Apostoli su postali apostoli tek pošto su primili Duha Svetoga. Istoga trena su krenuli na juriš da osvoje svijet za Kristovo Kraljevstvo ne štedeći pritom ni vlastite živote. Danas je isto; svaki potvrđenik je Kristov vojnik. O, žalosna li vojnika koji se ne zna koristiti opremom, niti želi da upozna snagu svoga oružja (7 darova Duha Svetoga). Žalosna li vojnika koji ne zna i ne želi da sazna tko mu je neprijatelj. Žalosna li vojnika koji ni ne zna da je vojnik. Lako će ga neprijatelj zarobiti.

Zaređen je po biskupovim rukama neizbrisivim pečatom Duha Svetoga. Taj pečat ponijet će i u vječnost. Znademo, i u zemaljskim ratovima da neprijatelj daleko više muči zarobljene časnike i vojnike, nego li civile, a što li će tek biti na drugome svijetu. Koje li odgovornosti na potvrđenicima i na onima koji ih olako pripremaju za tako veliko poslanje.

U ovim posljednjim vremenima snage neprijatelja su silno ojačale. Stoga Duh Sveti u suradnji sa svojom Zaručnicom, Presvetom Djevicom Marijom rađa, priprema i odgaja svoje elitne postrojbe, specijalce, koji će se znati i htjeti oduprijeti neprijatelju u bespoštednoj borbi za spasenje svijeta i vlastito posvećenje.

Zašto Duh Sveti to čini u suradnji sa svojom Zaručnicom, tumači nam sv. Ljudevit Marija Grignion Montfortski u «Raspravi o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici»:

«... Kad Duh Sveti, njezin Zaručnik, nađe Mariju u kojoj duši, On tamo leti i ulazi u svoj svojoj punini, te se toj duši daje obilatije što više mjesta ona dade njegovoj Zaručnici. Jedan od najglavnijih razloga zašto Duh Sveti ne čini sada golema čudesa u dušama jest taj, što u njima ne nalazi dovoljno sjedinjenja sa svojom vjernom i nerazdruživom Zaručnicom. Kažem: nerazdruživom Zaručnicom, jer Duh Sveti, ta bitna ljubav Oca i Sina, otkada je zaručio Mariju da proizvede Isusa Krista, Glavu odabranika, i Njega u odabranicima, otada se nije više rastavio od Nje, jer mu je Ona uvijek ostala vjerna i plodna ...».

Odabranici rođeni od Duha Svetoga i Presvete Djevice Marije su njena djeca koja se na poseban način Njoj posvećuju: moljenjem Krunice, nošenjem Škapulara, Čudotvorne medaljice Pobožnošću prvih pet subota, živeći

u duhu Evanđelja svoja krsna obećanja, nasljeđujući Njene kreposti i revnost u apostolatu. To je ona Marijina «peta» kojom će u posljednjim vremenima zmiji smrskati glavu (vidi prvu stranu Čudotvorne medaljice).

Jedna od formacija duša posvećenih Mariji po Čudotvornoj medaljici je svakako *"Udruga Vojske Bezgrešne"*.

NEŠTO O POVIJESTI VOJSKE BEZGREŠNE

Vojska Bezgrešne nije prekomjerno drevna udruga. Osnovao ju je u Rimu na Međunarodnom kolegiju franjevaca konventualaca poljski fratar sv. Maksimilijan Kolbe, godine 1917. Dana 2. siječnja 1922., Vojska je ishodila pravni status unutar Crkve, u svojstvu «Pia Unio», vjerske udruge. Četiri godine kasnije, 18. prosinca 1926., Sveti je otac Pio XI. Promovirao «Brevijar» kojim je dodijelio brojne oproste upisanima u «Vojsku Bezgrešne», dok je 23. travnja 1927. taj isti Papa Pio XI. još jednim «Brevijarom» uzdigao Vojsku Bezgrešne na dostojanstvo «Primarie». Odredbom Svete Stolice Vojska Bezgrešne je 14. listopada 1997. proglašena međunarodnom udrugom.

Koji su uvjeti za pripadnost Vojsci Bezgrešne?

Za pravno valjanu pripadnost Vojsci Bezgrešne i dioništvo u oprostima koji su joj dodijeljeni, neophodno je biti kršten, te biti članom Katoličke Crkve. Nadalje je potrebno unijeti svoje ime i prezime u registar članova u jednome od kanonski uspostavljenih sjedišta Vojske.

Nositi blagoslovljenu Čudotvornu medaljicu, i svakodnevno moliti ovu Marijinu molitvu koju nam je u ovom obliku preporučio sam utemeljitelj Vojske Bezgrešne Sv. Maksimilijan Kolbe:

O Marijo, bez grijeha začeta,
moli za nas
koji se Tebi utječemo
i za sve one
koji se Tebi ne utječu,
a naročito
za neprijatelje svete Crkve
i za sve one
koji su Tebi preporučeni.

Udruga je u Hrvatsku prenesena još prije drugog svjetskog rata, a osobito se proširila nakon beatifikacije i proglašenja svetim njezina utemeljitelja oca Kolbea. Zaslužni za širenje su ponajprije franjevci konventualci, provincije sv. Jeronima, ali i mnogi drugi svećenici i redovnici i ostali gorljivi članovi Udruge. Nacionalni upravitelj VB je o. Antun Gašparić, kojemu se, na dolje navedenoj adresi, uvijek možete obratiti za savjet i narudžbe Čudotvorne medaljice ili drugih materijala u izdanju Udruge.

Adresa:

Udruga Vojske Bezgrešne
o. Antun Gašparić
Franjevačka 6
42 220 Novi Marof
042/ 611 048
http://www.vojska-bezgresne.hr

Želim pristupiti Udruzi VOJSKE BEZGREŠNE

IME I PREZIME :

____

ZANIMANJE: TELEFON:

______________ ______________

DATUM ROĐENJA:

____

ADRESA (ULICA, BROJ, BROJ POŠTE I MJESTO):

____

Ovu pristupnicu možete kopirati i ispuniti ili samo prema njoj navesti podatke i poslati na gore navedenu adresu. Dobit ćete Čudotvornu medaljicu, potvrdu o pristupu Vojsci Bezgrešne i potrebne materijale.

Sve vjernike, osobito one koji su nošenjem Čudotvorne medaljice posvećeni Bezgrešnoj pozivamo u ovoj godini posvećenoj svećenicima, da mole Bezgrešnu da u našim mladima probudi što više svećeničkih i redovničkih zvanja. Svi mladići koji se osjete pozvani na svećenstvo od Marije po Čudotvornoj medaljici, mogu se javiti na gore navedenu adresu. Isto tako, djevojke koje osjete poziv redovničkog zvanja od Marije po Čudotvornoj Medaljici, mogu se javiti:

“Provinciji Družbe Marijinih sestara od Čudotvorne Medaljice”
Strossmayerova 141
31 000 Osijek
tel: 031 / 304 122

ili u kuću u Zagrebu:
Srebrnjak 15
tel: 01 / 243 0389

“Žetva je obilna, a radnika malo, molimo Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju”.

DEVETNICA BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI OD ČUDOTVORNE MEDALJICE

POČETNA MOLITVA: Znak Križa – pokajati se za počinjene grijehe i izmoliti tri puta zaziv: **«O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo!»**

ZAVRŠNA MOLITVA: Presveta Djevice, vjerujem u tvoje sveto i neokaljano začeće. Po tom slavnom odlikovanju postala si Majkom Sina Božjega. Isprosi mi od tvoga ljubljenoga Sina pravu poniznost, čistu ljubav, vjernu poslušnost i potpuno predanje Bogu. Izmoli mi milost da spoznam i vršim u svim okolnostima svoga života Božju volju, jer samo tako mogu Boga častiti i njegovo ime slaviti. A Ti, moja dobra Majko izmoli mi ove božanske milosti u vremenu i vječnosti. Tebi neka je slava i hvala

uvijeke. Amen. Tri Zdravomarije sa zazivom: «O Marijo, bez grijeha ...».

TRI ZDRAVO MARIJE

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnog grijeha i paklenog ognja,
po vlasti koju Ti je Vječni Otac dao!
Zdravo Marijo ...
O, Marijo bez grijeha začeta,
moli za nas koji se tebi utječemo!

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnog grijeha i paklenoga ognja
po mudrosti kojom Te je tvoj Sin obdario!
Zdravo Marijo ...
O, Marijo bez grijeha začeta ....

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnog grijeha i paklenoga ognja
po ljubavi koju Ti je Duh Sveti udijelio!
Zdravo Marijo ...
O, Marijo bez grijeha začeta ....

Ovu početnu i završnu molitvu molimo svakog dana devetnice.

POČETNA MOLITVA

Prvi dan: Prvo ukazanje

Promatrajmo Presvetu Djevicu kako se prvi puta ukazuje sv. Katarini Laboure. Anđeo čuvar vodi pobožnu novakinju i predstavlja je Presvetoj Djevici. Promatrajmo njezinu neizrecivu radost! Jednom ćemo i mi biti sretni, budemo li kao sv. Katarina Laboure vjerno radili na svom posvećenju.

Radovat ćemo se nebeskoj sreći, budemo li izbjegavali isprazne radosti. *(slijedi završna molitva)*

Drugi dan: Marijine suze

Promatrajmo Mariju, plače zbog zala koja će snaći svijet; zbog teških uvreda nanesenih Srcu Isusovu, njezinom Sinu; zbog prezira Križa, kao i progona njezine drage djece na Zemlji. Uzdajmo se u samilosno Srce Majke Marije, molimo i surađujmo na obraćenju svijeta i budimo sudionici njezinih suza! *(slijedi završna molitva)*

Treći dan: Marija, naša zaštitnica

Promatrajmo našu Nebesku Majku kako, ukazujući se govori sv. Katarini: «Uvijek ću biti sa vama. Neću vas zaboraviti i izmolit ću za vas puninu milosti Srca Isusova, moga Sina». Budi i meni, neokaljana Djevice, štit i pomoć u svim nevoljama! *(slijedi završna molitva)*

Četvrti dan: Drugo ukazanje

Dok sestra Katarina 27. studenog 1830. godine moli, ukaže joj se Djevica Marija u neizrecivoj ljepoti, stojeći na zemaljskoj kugli satire glavu paklenoj zmiji. U tom ukazanju vidimo njezinu želju da nas svagda štiti od paklenog neprijatelja. Zazivajmo Bezgrešnu Majku s pouzdanjem i ljubavlju! *(slijedi završna molitva)*

Peti dan: Marijine ruke

Promatrajmo danas sjajne zrake što izlaze iz Marijinih ruku, te govori: «Ove su zrake slika milosti, njima ću obasipati one koji moju Medaljicu s pouzdanjem nose!». Ne propustimo da nam izmaknu tolike milosti! Vapimo gorljivo,

ponizno i ustrajno: «O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo!». *(slijedi završna molitva)*

Šesti dan: Treće ukazanje

Promatrajmo Mariju u predivnom sjaju, okružena s dvanaest zvijezda, smiješka se prepuna dobrote, nalaže izradu Medaljice, te obećava svima koji će je s ljubavlju, blagoslovljenu nositi, velike milosti. Nosimo s pouzdanjem Čudotvornu medaljicu, a Blažena Djevica će nas štititi u svim opasnostima našega života. *(slijedi završna molitva)*

Sedmi dan: Zagovornica i Zaštitnica

O predivna Djevice, uzvišena Kraljice, Gospodarice bez ljage, budi moja Odvjetnica, moja zaštita u životu i smrti! Ti si radost moga srca i moja slava na Nebu! Štiti me u kušnjama i napastima, da stignem Isusu, tvojem božanskom Sinu. *(slijedi završna molitva)*

Osmi dan: Posrednica svih milosti

O neokaljana Djevice, daj da sjajne zrake, koje izlaze iz tvojih djevičanskih ruku, rasvijetle moj razum, kako bih bolje spoznao dobro, te da moje srce oživi u vjeri, ufanju i ljubavi. *(slijedi završna molitva)*

Deveti dan: Marija pod Križem svoga Sina

O Bezgrešna Djevice i Majko Božja Marijo, učini da Križ, kao znak pobjede, bude i u mojem životu uzdignut i bude s Tobom i tvojim božanskim Sinom najuže povezan. Daj mi milost i snagu, da pod Križem tvoga Sina stojim s Tobom i ustrajem, dok se moj zadatak na Zemlji ne ispuni. *(slijedi završna molitva)*

SADRŽAJ

O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se Tebi utječemo.
1830